

gaaer over fra Fæste til Selveiendom, thi i begge Tilfælde vedbliver det samme Baand ifølge Fæstelovgivningen at hvile paa det.

Tscherning: Jeg skal ikke forfølge denne Forhandling videre, men kun sige, at naar jeg oversætter det i Talbegreb, saa er det ganske vist, at en vis Deel af Indskrænkningen følger med. Efter min Overbeviisning er en anden Deel bleven tabt; der er nemlig en langt større Værdiforringelse paa Fæstesteder, som ikke ere udsøndrede, end paa Fæstesteder, som ere udsøndrede, men det er deri Forskjellen mellem det ærede Medlems og min Mening ligger.

Monrad: Ja, det er ganske vist, at Forskjellen ligger i vor forskjellige Opfattelse af, hvorledes denne Lovs Bestemmelser skulle forstaaes.

Lindberg: Det er vistnok ganske rigtigt, hvad den høitærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) har bemærket, at Statens Medieiendomsret ikke hidtil er bleven gjort gjældende i Lovgivningen, men den er dog saa ofte bleven omtalt her og har været Grundlag for saa mangfoldige Forhandlinger her i Salen angaaende Fæsteflønsningen, at jeg ikke troer, man aldeles kan opgibe den. Det er dog vel ogsaa ganske klart, at den Indskrænkning, der hviler paa Fæstegodsset, hidtil altid fra Statens Side er bleven anvendt til Fordeel for Fæsterne, men, naar nu en fæstelig Eiendom kan stilles til offentlig Auction, saa har ganske vist Forholdet forandret sig aldeles; thi saa bliver denne Medieiendomsret anvendt til Fordeel for Godseierne, og jeg troer rigtignok, det bliver til meget stor Fordeel for en Godseier, naar han kan sætte de fæstelige Gaarde til offentlig Auction. (Monrad: Det kan han ikke! — En Stemme: Det skeer jo hver Dag!) Ja, det skeer rigtignok og er skeet mange Gange, og jeg mener rigtignok ikke, man tjener Bondestanden, dersom man vil vedblive at finde sig deri og ikke see at sætte en Indskrænkning imod, at den Eiendom, som engang er bunden til Fæste, gaaer ud deraf, for Fæstebonden selv

muligvis kan træffe frivillig Accord med Godseieren og saaledes komme i den naturlige Besiddelse af sin Gaard. Dersom Godseieren kan sælge den ved Auction, saa gaaer den jo aabenbart ligesaa let over til en anden Familie som til Fæsterens, og den gaaer altsaa let ud af Fæstebondestandens Besiddelse.

Da ikke Flere begjærede Ordet, skred man til Afstemning. Lovforslagets §§ 10 og 12 (see Anhang Sp. 637 og 638) vedtoges uden Afstemning, da Formanden ikke fandt en saadan fornøden og den ikke forlangtes af Nogen.

1) Forslag af Rosenørn under Nr. 12: At Ordet „ufravigeligt“ i 4de Linie af § 11 udgaaer, vedtoges eenstemmigt med 63 Stemmer.

2) Sammes Forslag under Nr. 13 til samme Paragraph: 3 Ste Linie sættes „skulle de ved offentlig Auction forsøges solgte“ istedetfor „blive de ved offentlig Auction at sælge“, forkastedes med 58 Stemmer mod 4.

Derved bortfaldt Forslaget under Nr. 14; Forslagene under Nr. 15 og 16, som efter Forslagsstillerens tidligere Ytringer frasaldtes, forsaavidt Forslaget under Nr. 13 forkastedes, optoges ikke af Nogen og vare saaledes bortfaldne.

3) Lovforslagets § 11, med den vedtagne Forandring, saalydende:

Med Hensyn til de Fæste- og Leiesteder, for hvilke Bilkaarene for deres Overdragelse til Arvesæfte ikke vedtages af Fæsterne eller Leierne, bliver det at iagttage, at naar Stederne derefter blive ledige, blive de ved offentlig Auction at sælge til Arvesæfte med den Canon, som Taxationscommissionerne have fastsat; men forsaavidt nogen Livsarving af Stedets sidste Fæster eller Leier derved maatte blive den Høislybydende, skal en saadan være berettiget til at afgjøre de $\frac{4}{5}$ af Kjøbesummen